

Súd: Okresný súd Trenčín
Spisová značka: 15C/195/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3112226162
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 03. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Tatiana Porubánová
ECLI: ECLI:SK:OSTN:2016:3112226162.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trenčín samosudkyňou JUDr. Tatianou Porubánovou v právnej veci navrhovateľa POHOTOVOSTĚ, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Pribinova č. 25, IČO 35 807 598, právne zastúpeného advokátskou kanceláriou Fridrich Paľko, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Grösslingova č. 4, IČO 36 864 421, proti odporcovi Slovenská republika, v konaní zastúpenej Ministerstvom spravodlivosti Slovenskej republiky, so sídlom v Bratislave, Župné námestie č. 13, o zaplatenie 125,00 Eur a iné s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Návrh sa zamietá.

II. Odporcovi sa náhrada trov konania nepriznáva.

III. Navrhovateľovi sa náhrada trov odvolacieho konania nepriznáva.

odôvodnenie:

Navrhovateľ sa podaným návrhom, doručeným tunajšiemu súdu dňa 27.09.2012 domáhal proti odporcovi zaplatenia náhrady majetkovej škody vo výške 125 eur a náhrady nemajetkovej ujmy vo výške 824,27 eur z titulu nesprávneho úradného postupu Okresného súdu Trenčín. Uviedol, že Okresný súd Trenčín ako exekučný súd prijal žiadosť na udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, podanú ním zvoleným exekútorom vo veci dlžníka, povinného D., sp. zn. súdneho exekútora EX 11535/2009. Súď však v zákonnej procesnej lehote 15 dní /podľa § 44 ods.2 Exekučného poriadku platného v čase podania žiadosti/ od prijatia tejto žiadosti o žiadosti nerozhodol napriek tomu, že vec nevykazovala prvky nadmernej právnej zložitosti a nevyžadovala si rozsiahlejšiu spoluprácu s účastníkmi konania. Exekučný súd rozhodol o žiadosti o udelenie poverenia až dňa 27.1.2011, a to rozhodnutím o zamietnutí žiadosti o poverenie, pričom k rozhodnutiu o žiadosti o poverenie došlo po uplynutí zákonom stanovenej doby (omeškanie viac ako 447 dní). Navrhovateľ podal na exekučný súd viacero žiadostí o informáciu o stave konania /2.7.2009, 23.9.2009, 13.11.2009, 25.2.2010/ ako aj viacero sťažností na prieťahy v konaní /30.8.2010, 23.11.2010, 25.5.2011/. Navrhovateľ požaduje majetkovú škodu, ktorá mu vznikla ako náhrada účelne vynaložených nákladov za správu pohľadávky prostredníctvom pracovných výkonov zamestnancov pomocou informačného systému vo výške 70 eur, za udržiavanie a správu informačného systému vo výške 40 eur a za administratívne spracovanie textov urgencií exekučnému súdu, poštových a telekomunikačných výdajov vo výške 15 eur, spolu 125 eur. Požadovanú náhradu majetkovej škody navrhovateľ vyčíslil na základe paušalizácie reálnych vecných nákladov z dôvodu, že presnú škodu by bolo možné vyčísliť len s nepomernými ťažkosťami a nie je možné predložiť zodpovedajúce účtovné doklady resp. pracovné alebo obchodné zmluvy. Náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch požaduje navrhovateľ z

dôvodu, že samotné konštatovanie porušenia práva na rozhodnutie v stanovenej lehote bez zbytočných prieťahov nepovažuje za dostatočné zadosťučinenie vzhľadom na ujmu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Márnym plynutím času boli reálne ohrozené legitímne očakávania žalobcu, že správnym postupom súdu dôjde k vymoženiu jeho pohľadávky a došlo aj k vyvolaniu nasledovných rizík neskorým ukončením procedúry: a) k zániku povinného, b) k zmareniu účelu konania pre stratu kontaktu s povinným a c) k insolvencii povinného. Navrhovateľ by mohol vďaka skorému rozhodnutiu exekučného súdu v zákonnej lehote včas, efektívne a účinne uskutočniť rad iných krokov smerujúcich k zabezpečeniu vymožitelnosti jeho pohľadávky s príslušenstvom. Ako ďalšie dôvody na priznanie náhrady nemajetkovej ujmy navrhovateľ uviedol neexistenciu akéhokoľvek účinného vnútroštátneho prostriedku nápravy spôsobilého reštituovať vzniknutú situáciu, zbytočným omeškaním vzniknutého zániku plánovaných podnikateľských aktivít navrhovateľa a vzniku neistoty v plánovaní ďalších podnikateľských postupov a aktivít. Navrhovateľ si uplatňuje primeranú náhradu nemajetkovej ujmy vychádzajúc z doterajších rozhodnutí Ústavného súdu SR v priemernej výške 660 eur za rok, čo je 55 eur za mesiac. Navrhovateľ podľa 15 ods.1 zák. č. 514/2003 Z.z. písomnou žiadosťou požiadal odporcu o predbežné prerokovanie jeho nároku na náhradu škody, avšak do podania návrhu odporca pozitívne nereagoval.

Rozsudkom Okresného súdu Trenčín zo dňa 1.10.2013 č. k. 15C/195/2012-30 bol návrh zamietnutý a odporcovi nebola priznaná náhrada trov konania.

Uznesením Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 18.12.2014 č. k. 19Co/217/2014-50 bol rozsudok okresného súdu zrušený a vec mu bola vrátená na ďalšie konanie. Krajský súd v odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že súd prvého stupňa vyhlásil rozsudok bez nariadenia pojednávania a nedal tak navrhovateľovi možnosť reagovať na rozpory, zistené medzi ním tvrdým skutkovým stavom a stavom, zisteným z exekučného spisu, čo považoval za vadu konania, odňatie možnosti účastníkov konať pred súdom, ktorá mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci.

Po vrátení veci okresný súd nariadil termín pojednávania na deň 17. 3. 2016. Účastníci konania sa na pojednávanie nedostavili, hoci boli riadne a včas predvolaní. Svoju neúčast' odporca ospravedlnil. Navrhovateľ navrhol pojednávanie odročiť na iný vhodný termín, z dôvodu, že nebola zachovaná lehota na prípravu na pojednávanie podľa § 115 ods. 2 O. s. p., pretože súd na predvolanie na pojednávanie neuviedol jeho identifikačnú značku, podľa ktorej by mohol identifikovať návrh a pripraviť sa na pojednávanie. Súd zistil, že formou elektronickej komunikácie táto značka navrhovateľovi oznámená bola, pre nedostatky v uvedenej e-mailovej adrese bez úspechu. Súd k tomu dodáva, že nie je jeho povinnosťou takéto údaje vo svojich písomnostiach uvádzať, je výlučne na navrhovateľovi, aký systém ukladania dokumentov zvolí, aby sa v nich mohol orientovať. Predvolanie na pojednávanie navrhovateľ prevzal 15. 2. 2016, teda v dostatočnom predstihu pred termínom pojednávania. Súd tak v konečnom dôsledku dôvod neúčasti navrhovateľa na pojednávaní neuznal za ospravedlniteľný. Pri tom účasť účastníka konania na pojednávaní je jeho právom, ktoré v danom prípade nebolo využité. Súd posudzoval žiadosť navrhovateľa o zrušenie nariadeného pojednávania v súvislosti s uplatňovaným procesným právom a ak sa tento na pojednávanie riadne nedostavil a nepresvedčil sa, či súd vyhovie alebo nevyhovie jeho žiadosti o odročenie, musí znášať sám aj následky svojej neprítomnosti. Preto súd vec podľa § 101 ods. 2 O.s.p. prejednal a rozhodol v neprítomnosti účastníkov, pričom prihliadol na obsah spisu a vykonané dôkazy.

Súd vykonal dokazovanie oboznámením žaloby, obsahu exekučného spisu Okresného súdu Trenčín v uvedenej veci, najmä žiadosti súdneho exekútora na udelenie poverenia na vykonanie exekúcie a rozhodnutí exekučného súdu o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, ako aj o zastavení exekúcie, pričom zistil tento skutkový stav veci:

Zo žiadosti súdneho exekútora vyplynulo, že súdny exekútor JUDr. Rudolf Krutý so sídlom v Bratislave podal dňa 26.11.2009 na Okresný súd Trenčín žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie vo veci oprávneného POHOTOVOSTĚ, s.r.o. Bratislava (v tomto konaní navrhovateľ) proti povinnému D. bytom N. E. XXX pre vymoženie sumy 1.700,86 eur s príslušenstvom. Exekučným titulom bol rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu zriadeného zriaďovateľom Slovenská rozhodcovská a.s., Karloveské rameno č.8, Bratislava sp. zn. SR 13548/09 zo dňa 24.8.2009.

Z uznesenie Okresného súdu Trenčín č.k. 49Er/2690/2009-9 zo dňa 07. decembra 2010 vyplýva, Okresný súd Trenčín týmto uznesením žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol, z dôvodu, že oprávnený nepredložil exekučnému súdu úverovú zmluvu, ktorá bola právnym titulom

plnenia priznaného oprávnenému v rozhodcovskom rozhodnutí - exekučnom titule, pričom sa jedná o spotrebiteľskú zmluvu a exekučný súd tak nemohol preskúmať, či predmetný rozhodcovský rozsudok - exekučný titul nezaväzuje povinného na zákonom nedovolené plnenie. Rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňom 19.1.2011.

Od podania žiadosti o poverenie na exekúciu dňa 26.11.2009 do vydania rozhodnutia o zamietnutí poverenia na exekúciu dňa 7.12.2010 uplynula doba viac ako 12 mesiacov.

Podľa § 44 ods.2, 3 Exekučného poriadku platného v čase podania predmetnej žiadosti súd preskúma žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, návrh na vykonanie exekúcie a exekučný titul. Ak súd nezistí rozpor žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie alebo návrhu na vykonanie exekúcie alebo exekučného titulu so zákonom, do 15 dní od doručenia žiadosti písomne poverí exekútora, aby vykonal exekúciu, táto lehota neplatí, ak ide o exekučný titul podľa § 41 ods. 2 písm. c) a d). Ak súd zistí rozpor žiadosti alebo návrhu alebo exekučného titulu so zákonom, žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie uznesením zamietne. Proti tomuto uzneseniu je prípustné odvolanie. Ak je uznesenie, ktorým sa žiadosť zamietla, právoplatné, súd exekučné konanie aj bez návrhu zastaví. Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustné odvolanie.

Podľa § 41 ods.2 písm. c) a d) Exekučného poriadku platného v čase podania predmetnej žiadosti, exekučným titulom sú notárske zápisnice, ktoré obsahujú právny záväzok a v ktorých je vyznačená oprávnená osoba a povinná osoba, právny dôvod, predmet a čas plnenia, ak povinná osoba v notárskej zápisnici s vykonateľnosťou súhlasila, vykonateľné rozhodnutia rozhodcovských komisií a zmierov nimi schválených.

Podľa § 3 ods.1 písm. d) zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov, štát zodpovedá za podmienok ustanovených týmto zákonom za škodu, ktorá bola spôsobená orgánmi verejnej moci pri výkone verejnej moci nesprávnym úradným postupom.

Podľa § 9 ods. 1, veta druhá zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov, za nesprávny úradný postup sa považuje aj porušenie povinnosti orgánu verejnej moci urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom stanovenej lehote, nečinnosť orgánu verejnej moci pri výkone verejnej moci, zbytočné prietahy v konaní alebo iný nezákonný zásah do práv.

Podľa § 9 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov, pri posudzovaní nesprávneho úradného postupu súdu spočívajúceho v porušení povinnosti urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom stanovenej lehote, v nečinnosti pri výkone verejnej moci alebo v zbytočných prietahoch v konaní možno vychádzať len z výsledkov vybavenia sťažnosti na prietahy, žiadosti o prešetrenie vybavenia sťažnosti na prietahy, z právoplatného rozhodnutia vydaného v disciplinárnom konaní, ktorým sa rozhodlo o tom, že sudca sa dopustil disciplinárneho previnenia, ktoré má za následok prietahy v súdnom konaní, právoplatného rozhodnutia Európskeho súdu pre ľudské práva, ktorým sa rozhodlo, že bolo porušené právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov alebo z právoplatného rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti, ktorým Ústavný súd Slovenskej republiky konštatoval, že sa porušilo právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov.

Podľa § 17 ods.1,2,3 zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov, uhrádza sa skutočná škoda a ušlý zisk, ak osobitný predpis neustanovuje inak. V prípade, ak iba samotné konštatovanie porušenia práva nie je dostatočným zadostučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nezákonným rozhodnutím alebo nesprávnym úradným postupom, uhrádza sa aj nemajetková ujma v peniazoch, ak nie je možné uspokojiť ju inak. Výška nemajetkovej ujmy v peniazoch podľa odseku 2 sa určuje s prihliadnutím najmä na: a) osobu poškodeného, jeho doterajší život a prostredie, v ktorom žije a pracuje, b) závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k nej došlo, c) závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v súkromnom živote a d) závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v spoločenskom uplatnení.

Posúdením zisteného skutkového stavu podľa citovaných ustanovení právnych predpisov dospel súd k záveru, že návrh navrhovateľa nie je dôvodný.

Navrhovateľ sa v konaní domáha náhrady škody z titulu nesprávneho úradného postupu, spočívajúceho v nevydaní poverenia resp. rozhodnutia exekučného súdu o žiadosti súdneho exekútora o vydanie poverenia v 15 dňovej zákonnej lehote od podania žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. V zmysle § 9 ods. 1, veta druhá zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci sa za nesprávny úradný postup považuje aj porušenie povinnosti orgánu verejnej moci urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom stanovenej lehote, pričom podľa citovaných ustanovení § 44 Exekučného poriadku ak súd nezistí rozpor žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie alebo návrhu na vykonanie exekúcie alebo exekučného titulu so zákonom, do 15 dní od doručenia žiadosti písomne poverí exekútora, aby vykonal exekúciu. V tomto zmysle by sa teda konanie exekučného súdu, ktorý nevydal súdnemu exekútorovi do 15 dní od doručenia jeho žiadosti poverenie na vykonanie exekúcie mohlo posúdiť ako nesprávny úradný postup, ktorý zakladá zodpovednosť štátu za škodu, ktoré dôsledkom toho vznikla. V danej veci však o takýto prípad nejde. Z oboznámeného obsahu spisu exekučného súdu sp.zn. 49Er/2690/2009 vyplynulo, že v uvedenom exekučnom konaní súd žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol, teda poverenie na vykonanie exekúcie mu nevydal. Z ustanovení § 44 Exekučného poriadku pritom jednoznačne vyplýva, že zákonná 15 dňová lehota sa viaže na vydanie poverenie na vykonanie exekúcie v prípadoch ak súd nezistí rozpor žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie alebo návrhu na vykonanie exekúcie alebo exekučného titulu so zákonom. Pre prípad, že exekučný súd zistí rozpor žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie alebo návrhu na vykonanie exekúcie alebo exekučného titulu so zákonom, a teda poverenie nevydá ale žiadosť súdneho exekútora zamietne, Exekučný poriadok a ani iný právny predpis lehotu na vydanie rozhodnutia o zamietnutí žiadosti súdneho exekútora o vydanie poverenia na vykonanie exekúcie nestanovuje.

Je samozrejmé, že aj k vydaniu takéhoto rozhodnutia o zamietnutí žiadosti súdneho exekútora o vydanie poverenia na vykonanie exekúcie, by malo zo strany súdu prísť v primeranej lehote a bez zbytočných prieťahov. Opačný postup súdu možno opäť podľa § 9 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci hodnotiť ako nesprávny úradný postup, ktorý zakladá právo na náhradu škody. V každom prípade však záver o tom, že konanie bolo postihnuté zbytočnými prieťahmi, prípadne že vec nebola prejednaná v primeranej lehote môže súd v zmysle § 9 ods. 2 uvedeného zákona prijať len na základe výsledkov vybavenia sťažnosti na prieťahy, žiadosti o prešetrenie vybavenia sťažnosti na prieťahy, z právoplatného rozhodnutia vydaného v disciplinárnom konaní, ktorým sa rozhodlo o tom, že sudca sa dopustil disciplinárneho previnenia, ktoré má za následok prieťahy v súdnom konaní, právoplatného rozhodnutia Európskeho súdu pre ľudské práva, ktorým sa rozhodlo, že bolo porušené právo na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov alebo z právoplatného rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti, ktorým Ústavný súd Slovenskej republiky konštatoval, že sa porušilo právo na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov. To znamená, že otázku zbytočných prieťahov v konaní, resp. neprejednaní veci v primeranej lehote nemôže súd posudzovať v konaní o náhrade škody podľa zákona č. 514/2003 Z.z. ako otázku predbežnú a osoba požadujúca náhradu škody z nesprávneho úradného postupu musí súdu nesprávny úradný postup preukázať výsledkom vybavenia sťažnosti na prieťahy, či žiadosti o prešetrenie vybavenia sťažnosti na prieťahy, právoplatným rozhodnutím disciplinárneho súdu, právoplatným rozhodnutím Európskeho súdu pre ľudské práva alebo právoplatným rozhodnutím Ústavného súdu Slovenskej republiky. V danej veci táto podmienka nebola splnená, keď navrhovateľ takúto listinu súdu nepredložil ani neoznačil. V návrhu navrhovateľa uvádzané sťažnosti na prieťahy v konaní datované v dňoch 30.8.2010 a 23.11.2010 by sa teoreticky mohli týkať prieťahov v predmetnom exekučnom konaní /na rozdiel od sťažnosti datovanej dňa 25.5.2011, ktorá bola podávaná v čase, keď už bola žiadosť súdneho exekútora o vydanie poverenia na vykonanie exekúcie právoplatne zamietnutá/ ale navrhovateľ tieto súdu nepredložil a nepredložil a ani neoznačil žiadnu listinu, ktorou by tieto sťažnosti boli vybavené a z ktorej by vyplynulo, že príslušný orgán na základe tejto žiadosti konštatoval v predmetnej exekučnej veci zbytočné prieťahy, teda nesprávny úradný postup.

Na základe uvedených záverov, keď navrhovateľ v konaní nepreukázal nesprávny úradný postup exekučného súdu, súd návrh navrhovateľa bez ďalšieho v celom rozsahu zamietol. Podľa § 142 ods. 1 O.s.p. súd úspešnému odporcovi nepriznal náhradu trov konania proti neúspešnému navrhovateľovi, pretože žiadnu nevyčísľil a z obsahu spisu mu žiadne trovy konania ani nevyplýnuli.

Podľa § 224 ods. 1, ods. 3 O.s.p. (s prihliadnutím na § 151 ods. 1, ods. 2 O.s.p.) v odvolacom konaní úspešnému navrhovateľovi nepriznal súd náhradu trov odvolacieho konania proti neúspešnému odporcovi, pretože žiadnu nevyčíslil a z obsahu spisu mu žiadne trovy odvolacieho konania nevyplynuli.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní od jeho doručenia na Okresný súd Trenčín písomne v dvoch rovnopisoch.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (označenie súdu ktorému je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, podpis, dátum) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha. Odvolanie je potrebné podať v počte 2 rovnopisov, ak potrebný počet rovnopisov účastník nepredloží, súd vyhotoví kópie na jeho trovy (§ 42 ods. 3, 205 ods. 1 O.s.p.).

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej možno odôvodniť len tým, že

- sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania,
- účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený,
- v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný,
- účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom,
- rozhodoval vylúčený sudca,
- súd prvého stupňa nesprávne právne posúdil vec, a preto nevykonal ďalšie navrhované dôkazy,
- konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (dôkazy sa týkajú podmienok konania, vecnej príslušnosti súdu, vylúčenia sudcu, dôkazmi má byť preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej, odvolateľ nebol riadne poučený podľa § 120 ods. 4, účastník konania bez svojej viny nemohol dôkazy označiť alebo predložiť do rozhodnutia súdu prvého stupňa),
- rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2, § 205a ods. 1, § 221 ods. 1 O. s. p.).